

Posudek oponenta bakalářské práce
Historická naučná stezka v regionu
Tereza Čejková

Bakalářskou práci Terezy Čejkové jsem po přečtení jejího názvu otevíral se zvědavostí, kudy to ona naučná regionální stezka vlastně povede – a ona vůbec neopustila centrum Plzně. Ne, že by to mělo nějak snižovat atraktivitu tématu, ale opravdu by bylo vhodné název práce upřesnit: třeba na historickou naučnou stezku po Plzni, nebo, pokud už tam musí být termín region, historická naučná stezka v regionu na příkladu (historického jádra) Plzně. Jinak je ovšem výběr tématu zajímavý, ačkoli stěžejí může přinést něco badatelsky nového. Ale to jistě nebylo autorčiným záměrem a není to ani oponentovou výtkou.

V úvodu T. Čejková celkem zdařile vysvětlila své záměry a představila hlavní literaturu, o níž se opřela. Jaké je však překvapení, že tu chybí práce nejzásadnější a nejnovější – kolektivní dílo Dějiny Plzně 1. Do roku 1788 (Malivánková Wasková – Douša a kol.). Tím spíš, že v ní je o plzeňských památkách pojednáno vzhledem k hlavnímu účelu knihy (historie) až nadstandardně. A pokud už jsme u literatury, v jejím seznamu postrádám mnohem více zásadních prací ke starším dějinám Plzně (Douša, Zeman, Kortus atd., atd.), ale i některá vhodná encyklopedická díla (Kuča, Poche, kláštery...). Rovněž třeba k Emilu Škodovi se dá dohledat odborná literatura a nemělo by dojít k uspokojení s kompilací z jednoho továrenského výročního spisku. Totéž ostatně platí pro F. Křížika (chybí mj. jakákoli práce o něm od E. Muškové, zaměřené přitom primárně na plzeňský region). Tristní je, že autorka nezná ani jedinou odbornou práci o Jakobovi Augustonovi (Ryšavý, Janusová, Bachtík...). Zato chválím, že si autorka udělala čas na návštěvu archivu a prošla si podnětné Lábkovy výpisky. Hojně též využívá internetové zdroje, ty ovšem spíš nekriticky (tj. bez komparace s údaji v odborné literatuře). Místo seriózních informací se zde tak objevuje nemálo různých fantaskních příběhů, které by měly být pro čtenáře/uživatele spíše jen zpestřením.

Po úvodu následuje stručný přehled plzeňských dějin od počátků do současnosti, s důrazem na 19. století, a poté již charakteristika naučné stezky. T. Čejková přitom z praktických, zejména časových, důvodů stezku rozdělila na dvě samostatné části, když v první se rozhodla zaměřit na plzeňské historické jádro a v části druhé na technické památky, z nichž většina pochází právě z onoho 19. století. Současně zde představila dvě pro region mimořádně významné postavy, Františka Křížika a Emila Škodu. To, že některé, ba hlavní plzeňské památky chybí (katedrála, radnice, nová synagoga aj.), je dáno autorčiným výběrem a snahou zavést čtenáře/uživatele stezky na méně tradiční místa. Pravdou je, že o existenci staré synagogy a expozici v ní ani mnozí Plzeňané nevědí.

Po jazykové stránce je práce provedena kvalitně, ačkoli se autorka zcela nevyvarovala překlápů, gramatických chyb (...informace v podobě zápisek...+ ...kromě zápisek... (sic!, s. 3 = zápisků) a stylistických pochybení (viz např. větu na s. 51 -...která by,...který by,...které spatřil...). Vůbec používání zájmena „který“ je v práci silně předimenzované a rušící čtenářský zážitek (viz dále třeba 1. větu na s. 61).

Zdařilé jsou přílohy (pokud tedy pomínu obsah seznamu literatury), zvláště chválím zpracování citací obrazových příloh, ale i samotný výběr ikonografického materiálu.

Práci velmi rád doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou**.

V Plzni 12. května 2018

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.